

[Finansministeren.]

praktisk Betydning, at Tillægsbevillingsloven er medtaget, thi det afhænger ganske af, hvorledes de politiske Forhold kommer til at ligge efter Valget, hvorvidt der er Ud-sigt til, at Tillægsbevillingsloven bliver vedtaget før eller efter Finansloven. Der er jo en Mulighed for, at Tillægsbevillingsloven bliver vedtaget før Finansloven, og fra det Øjeblik af vil det altsaa have Betydning og stor praktisk Betydning, at Tillægsbevillingsloven er medtaget. Men det afgørende er jo dette, at Forslaget selvfølgelig ikke kunde være affattet paa anden Maade, da vi har en bestemt Forskrift desangaaende i Grundloven.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg sige, at det er ganske klart, at saa længe der ikke er nogen vedtaget Tillægsbevillingslov, saa maa man alene henholde sig til den vedtagne Finanslov for 1928—29.

Statsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg havde tænkt mig, at Behandlingen af dette Lovforslag vilde kunne foregaa, uden at der skulde holdes mange og lange Taler her i dette Ting, eftersom det kunde forudsættes, at alle vilde anbefale Lovforslaget, hvad der jo ogsaa har vist sig at være Tilfældet. Imidlertid er der af to af de Ordførere, der nu har talt, holdt Taler, der egentlig kan betegnes som Valgtaler. Jeg tror nu ikke, at Stedet her egner sig dertil; der bliver nok Lejlighed til senere at holde Valgtaler, og jeg synes ikke, der er nogen Grund til at holde Generalprøve her. Jeg gaar ud fra, at det er de to Partier, der har følt størst Trang til at forsvare sig, som ikke har kunnet vente, til de er kommet ud til Vælgerne. Men det er jo overfor Vælgerne, der skal tales nu; det er der, Talerne skal holdes.

At det ærede Medlem Hr. Christmas Møller maatte benytte Lejligheden til at gøre Rede for, hvad der er sket, foruden de Redegørelser, der allerede er udsendt af det Parti, han repræsenterer, forbavser mig egentlig ikke. Jeg kan godt forstaa, at Partiet føler Trang til at udsende Redegørelser. Men jeg maa i øvrigt sige, at den Situation, der foreligger til Vælgernes Afgørelse, forekommer mig at være af en saa usædvanlig Klarhed, at Vælgerne kan tage Stilling til den, uden at de behøver ret mange Redegørelser og Forklaringer.

Naar jeg overhovedet ønsker at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem, er det, fordi det ærede Medlem fremsatte et Par Urigtigheder, som jeg ikke ønsker skal være uimodsagt.

Det ærede Medlem paastod, at jeg under Forhandlingerne om Forsvarsordningen mod tidligere givne Løfter havde hæftet mig ved et bestemt Beløb. Jeg stempler dette som urigtigt. Vor Deltagelse i Forhandlingerne viser, at det er urigtigt, og jeg har erklæret, at hvis jeg af saglige Grunde kunde overbevises om, at et yderligere Beløb var nødvendigt, maatte man tage op til Overvejelse, hvorledes det kunde lade sig gøre.

Det andet, som det ærede Medlem paastod, og som er lige saa urigtigt, var dette, at Forhandlingerne var bristet for anden Gang. Det ærede Medlem maa vide, at det modsatte er Tilfældet. Da det konservative Folkeparti kom til os for at meddele os, hvilke Ændringsforslag de ønskede at stille til Finanslovforslaget — en Venlighed, vi kun kan paaskønne — meddelte Regeringen, at den ikke kunde gaa med til at ordne dette store og vigtige Spørgsmaal paa Finansloven, fordi en Ordning paa Finansloven ingen Ordning er. Da vi havde meddelt dette, meddelte det konservative Folkeparti, at de alligevel vilde stille deres Ændringsforslag, hvad der ikke er noget at sige til — det har enhver Lov til; andre Partier har ogsaa stillet Ændringsforslag.

Men det ærede Medlem vil jo vide, at Forsvarsminister Brorsen under den Forhandling, her er Tale om — og naar der er Tale om Forhandlingerne, maa man vel sige det —, opfordrede til, at man paa ny prøvede at naa til Enighed om selve Forsvarsordningen, som er det afgørende i denne Sag, og at der paa Grundlag deraf blev optaget nye Forhandlinger; og disse Forhandlinger er — os bekendt — ikke bristet. De er end ikke bragt til Afslutning ud over det, der skete i Torsdags, hvad jo til visse var en Afslutning, som tilstrækkelig bestemt satte Punktum.

Disse Forhandlinger ligger saaledes, at et af Forsvarsministeren udarbejdet Ændringsforslag, der paa visse Punkter imødekom de Konservative, efter de Konservatives eget Ønske skriftligt blev udleveret til dem, og siden har vi aldrig mere